

[Jørgen Gram.]

fuldt i Kraft, og jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister, om han ikke kan finde en Udvej til at raade Bod paa dette Forhold.

De forøgede Skattebyrder kuldkastede i høj Grad hele Grundlaget for det Saneringsarbejde, der har fundet Sted og er i Gang. For det er klart, at Gældsposter, der før laa inden for Panteværdigrænsen, skubbes ud over denne, enten naar Skattebyrden øges, eller naar Indtægtsmulighederne forringes. Dette sidste har i højere Grad end noget andet Sted været Tilfældet i Haderslev Amt, og specielt i den østlige Del, ved den Nyordning af Tildelingen af Svinekort, som har været saa meget omtalt og kritiseret. Ogsaa her er et Omraade, hvor Loven virker ulige.

Efter sin Kvægbestand skulde Sønderjylland, hvis der var procentvis samme Antal Køer som i hele Landet, i 1937 have haft 132 699 Køer i Stedet for 112 000, altsaa 20 699 flere. Beregnet efter hele Landet bliver Forholdet endnu grellere, idet der da mangler 26 573 Køer. Efter Landets Areal skulde Sønderjylland endda have haft 36 000 Køer flere. Dette mangler der altsaa i, at Sønderjylland staar paa samme driftsmæssige Højde som det øvrige Land, forudsat altsaa at Koantallet er Værdimaaleren. Og dette er jo i dette Tilfælde for saa vidt berettiget, som der pr. Ko tildeles ca. 2 Svinekort. Ligegyldig hvilken Beregningsmaade der lægges til Grund, mangler Sønderjylland paa Grund af manglende Kohold en Tildeling paa ca. 50 000 Kort aarlig. Men i Stedet for en Udjævning medførte den nye Tildeling af Svinekort en Formindskelse for Haderslev Amt paa 5 200 Kort, foruden at der naturligvis inden for Amtet skete en Omplacering fra de større til de mindre Brug.

Grunden til dette er den, at medens i det øvrige Jylland den Gruppe Gaardbrug, der særlig maatte afgive Kort — mellem 60 og 120 ha —, kun omfatter en Niendedel af Landbrugsarealet, saa beslaglægger samme Type af Gaardbrug i Sønderjylland en Fjerdedel, altsaa over det dobbelte, en Følge af tidligere politiske Tilstande.

Jeg henleder det høje Tings Opmærksomhed paa, at de øgede Grundskatter kom paa samme Tidspunkt, som den nævnte Aareladning af den værdifulde Ret til Svineproduktion til Eksport og Hjemmemarked fandt Sted.

Saaledes skal jeg nævne, at i et enkelt Sogn maatte 28 Gaarde foruden at afgive 142 Kort til smaa Brug af med 584 Kort.

Med en Værdi paa 40 Kr. pr. Stk. bliver det 21 600 Kr., som med 4 pCt. kunde have forrentet 540 000 Kr. af den Gæld, som i Forvejen forefindes, eller godt 19 000 Kr. pr. Ejendom.

Dette sker paa samme Tidspunkt, hvor Loven om øgede Grundskatter træder i Kraft, og disse andrager for samme Sogn efter Opgivelse 38 000 Kr. eller Renten af 950 000 Kr. til 4 pCt. Det svarer for de enkelte Gaarde, der ligger paa en Størrelse af 50—70 ha, til en ny øget Gæld paa ca. 10 000 Kr.

Disse Lovforanstaltninger fra aller-nyeste Tid skaber en Uligevægt i Erhvervsbetingelserne i disse Egne, som vanskeligt kan overvindes, og som i sin Voldsomhed ikke kan paapeges noget andet Sted i Landet.

Det er ikke min Mening at diskutere Lovenes Berettigelse her, men jeg fastslaar, at Fortidens Forhold bevirker, at Følgerne bliver saa voldsomme.

Aabenraa og Tønder Amter, der som Helhed har et mindre Minus at notere paa dette Punkt end Haderslev Amt, har til Gengæld i Øjeblikket en anden stor Vanskelighed: den svigtende Afsætning for den Kødproduktion, som navnlig i disse Amter forefindes i Stedet for Svineproduktionen.

Jeg vil paa disse Egenes Vegne indstændigt henstille til den høje Regering, at den ved de nu forestaaende Handelsforhandlinger med Tyskland med al mulig Energi gaar ind for en meget væsentlig Forbedring af Afsætningsvilkårene for Kødproduktionen. Enten maa denne Produktion nemlig under de nugældende ministerielle Handelsaftaler i sin Berettigelse anerkendes og derfor saa vidt muligt stilles lige under Landets Udførsel med Hensyn til Mængde og Pris, eller ogsaa maa der en storstilet Omgruppering til af hele det vestlige Sønderjyllands Produktion. Dette vil medføre en uhyre Investering af Kapital, som ikke findes, til Bygninger, Inventar og Besætning, saa at en ganske overordentlig Indsats vil være fornøden baade fra den enkeltes og fra Statens Side. Og dog vil en stærkt forøget Gældsstiftelse ikke kunne undgaas. Men Spørgsmalets Løsning trænger sig paa.

Dette saa meget mere, som Kornsalget i dette Efteraar saa totalt har svigtet. Ingen Steder har man i den Grad været nødt til at tage Høstpantebreve i Brug som i Sønderjylland. Og disses Indløsning plus løbende Udgifters Afholdelse har naturligvis været henlagt til Kornsalg i Efter-